

קיצור הדף היומי

יום ראשון, א' בטבת תשפ"ב

תענית • כג

על כל צרת ציבור - מתריעין, חוץ מרוב גשמים.

ר"י: לפי שאין מתפללין על רוב טובה.

ד"ע בלי ר"י עד שיבלו שפתותיכם מלומר די.

רבר"י: ובגולה מתריעין עליה. ותנ"ה, ואין מתפללין שלא ירדו

ונתתי גשמיכם בעתם. - בינונית, לא שכורה ולא צמאה.

ב. בעתם - בלילי רביעיות ובלילי שבתות שאין

הולכי דרכים.

שכן מצינו בימי שמעון בן שטח, ונעשו חטים ככליות ושעורים

כגרעיני זיתים, ועדשים כדינרי זהב, וצרו מהם דוגמא

לדורות, להודיע כמה החטא גורם,

וכן מצינו בימי הורדוס שעסקו בבנין ביהמ"ק, וירדו גשמים

בלילה, למחר זרחה החמה ויצאו למלאכתן, שסייעום משמים.

ביאור מעשה חוני המעגל וחיו

• יצא רוב אדר ולא ירדו גשמים. שלחו לחוני המעגל: שיתפלל,

ולא ירדו, עג עוגה ועמד בתוכה, כחבקוק הנביא, ואמר:

רבש"ע! בניך פנו אלי שאני כבן בית לפניך, נשבע אני בשמך

הגדול שאיני זז עד שתרחם עליהם. התחילו גשמים מנטפין,

אמרו תלמידיו: ולא נמות. כמדומין שיורדין רק להתיר השבועה.

אמר: לא כך, אלא גשמי בורות שיחין ומערות. ירדו בזעף, עד

שכל טפה כלוג. אמרו: כמדומנו שיורדין לאבד העולם.

אמר: לא כך, אלא גשמי רצון ברכה ונדבה.

ירדו כתיקנן, עד שעלו להר הבית מפני הגשמים.

ביקשו שיתפלל שיפסיקו, אמר מקובלני שאין מתפללין על רוב

טובה.

ומ"מ, ביקש פר הודאה ואמר: עמך ישראל אינן יכולים רוב

טובה או רוב פורענות, יהי רצון שיפסקו, מיד זרחה החמה,

ויצאו העם לשדה והביאו להם כמהין ופטוריות.

א. שלח לו שמעון בן שטח: אלמלא חוני אתה גוזרני עליך נידוי.

שהטיח דברים, אילו היה כשני אליהו שנשבע שלא ירד

מתחללת אחת השבועות, אבל מה אעשה שאתה לפני המקום

כבן שמתחטא לאביו ואומר אבא רחצני בחמין, ובצונן, תן לי

אגוזים שקדים, אפרסקים, ורמונים - ונותן לו. ישמח אביך ואמך

ותגל יולדתך.

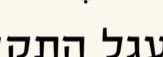
ב. שלחו בני לשכת הגזית לחוני המעגל: [ע"פ דרשת הפסוק]

אתה גזרת מלמטה, והקב"ה מקיים מאמרך מלמעלה.

דור אפל ושפל, הארת והגבהת בתפלתך,

דור ששח בעונו ולא היה נקי,

הושעתו ומילטתו בתפלתך, ובמעשה ידיך הברורין.

• ר"י: כל ימיו של חוני המעגל התקשה בשוג' את שיבת ציון היינו

כחולמים. דמי הישן שבעים שנה, ויום אחד ראה אחד שנטע

חרוב שטוען אחר שבעים שנה, וא"ל דכמו שהניחו לו אבותיו

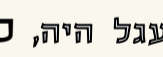
כך נוטע לאחרים, ונרדם חוני לע' שנה, כשקם, ראה לבן בנו

של הנוטע שמלקט חרובים מהעץ, הלך לביתו ומצא את בן

בנו ולא האמינוהו שהוא חוני, כשהלך לביהמ"ד ג"כ לא

האמינוהו, וביקש רחמים ומת,

רבא: זהו שאומרים: או חברותא הנוהג בו כבוד או מיתותא.

אבא חלקיה בן בנו דחוני המעגל היה, כשפעם אחת נצטרכו

העולם למטר, שלחו זוג דרבנן שיתפלל ומצאוהו עודר

בשדה. נתנו לו שלום ולא השיבם שהיה שכיר יום, בערב נשא

עצים ומעדר בכתף אחד וגלימה בשני ששאלה ללבישה ולא

לקלקל, וכל הדרך לא נעל נעליו וכשהגיע למים נעל שבמים לא

רואה הדרך, וכשהגיע למקום קוצים הגביה בגדו שעדיף יפגע בו ולא

בבגד, כשהגיע לביתו, אשתו יצאה מקושטת שלא יסתכל באחרת,

אשתו נכנסה קודם לבית, והוא אחריה, ורבנן אחריהם שחשדם

ולא הכירם, ישב לאכול ולא הזמינם לאכול שאין מספיק, לבנו

הגדול פרס חלק אחד, ולקטן שנים שלומד בביהכנ"ס כל היום,

ואמר לאשתו להתפלל וגם הוא התפלל והגיעו העננים מזווית

שלה

כשירד שאל את רבנן למה הגיעו, אמרו לו בשביל שיבקש מטר,

אמר להם ברוך המקום שלא הצריך אתכם לאבא חלקיה.

אמרו לו שיודעים שהמטר בזכותו, אבל שאלוהו להנהגותיו

והסביר להם

ומה שהקדימו עננים לאשתו, - א. שמצויה בבית, ונותנת לחם

לעני ומקרבת הנאתו והוא נותן זוז ואינו מקרב הנאתו,

ב. שהתפלל על בריונים שגרו בשכנותו שימותו, והיא ביקשה

שישובו בתשובה, וחזרו,

• חנן הנחבא בן בתו דחוני המעגל היה. כשהיו צריכים למטר היו

שולחים לינוקי שיאחזו בשיפולי גלימתו ואומרים אבא אבא

תן לנו מטר, ואמר: רבש"ע, עשה בשביל אלו שאין מכירין בין

אבא שנותן מטר לאבא שלא נותן מטר

וקראו לו חנן הנחבא שהתחבא כשביקש מטר, ב. בבית הכסא

לישועת הרב שמעון אלעזר בן תרצה

[לינק להצטרפות](#)